

obligatòries i prorratejades de's Municipis als quals han servit.

Al parlar d'assegurances socials entenem per tals les de malaltia, invalidesa, accident, maternitat, atur forçós, vellesa i mort prematura, és a dir, tots els riscos d'incapacitat per al treball que deixen sense recursos al treballador o a la seva família, les quals assegurances tenen per objecte suplir la manca de sou o jornal, quan el treballador es troba impossibilitat de treballar per causes alienes a la seva voluntat.

La finalitat, per tant, de les assegurances socials és la de cobrir els esmentats riscos en la població treballadora de la nació.

En estudiar les assegurances socials ha d'establir-se palesament la distinció entre els treballadors que treballen pel seu compte i els treballadors que treballen per compte aliè.

Treballador és tot hom qui viu exclusivament del seu treball, i al parlar d'assegurances socials, s'entèn per tal el qui treballa pel seu compte.

Assalariat és el treballador que percebeix un sou o jornal com a remuneració del treball, o sigui que treballa per compte aliè.

En l'estament mèdic podem assenyalar les dues classes de treballadors. El metge que cobra per serveis, consultes o iguala, és a dir, que percebeix directament del malalt la remuneració del seu treball, és només *treballador*. El metge funcionari i el que treballa a sou de societats mutuels o mercantils, com són els metges municipals, provincials i de l'Estat i els metges al servei d'empreses d'assistència mèdica, són *assalariats*, perquè treballen per compte aliè.

En molts d'altres estaments i oficis hi trobem el simple treballador i el treballador assalariat.

Les assegurances socials són directament destinades als treballadors assalariats, però poden estendre's a tots els treballadors.

Per tal de permetre aquesta extensió, les assegurances socials poden ésser *obligatòries* i *facultatives*. Obligatòries quan l'Estat imposa l'obligació d'assegurar-se, i facultatives quan l'Estat permet de beneficiar-se de les mateixes a tots els qui ho vulguin i reuneixin determinades condicions.

Per a palesar l'abast de les assegurances socials ha de tenir-se en compte que la població assalariada d'Espanya arriba als cinc milions i que aquests cinc milions d'habitants quedaran automà-

ticament inclosos en l'assegurança social obligatòria. I, a més, en les modalitats en les quals s'estableixi l'assegurança facultativa i s'estenguin, del tot o en part, els beneficis de l'obligatòria als individus de la família de l'assalariat, seran divuit milions els beneficiaris de l'assegurança.

En les assegurances socials, la prima d'assegurances no es carrega solament sobre l'assegurat, sinó que es constitueix amb l'aportació de l'assegurat, l'aportació del patró quan l'assegurat és assalariat, i la de l'Estat.

Segons els riscos que cobreixen les assegurances socials i el desenvolupament llur en el nostre país, poden classificar-se en:

- Assegurances socials ja implantades;
- Assegurances socials d'implantació propera;
- Assegurances socials d'implantació llunyana.

Les assegurances socials implantades a Espanya són les següents:

- a) Assegurança de vellesa (retir obrer);
- b) Assegurança dels accidents del treball;
- c) Assegurança de maternitat.

Les assegurances socials de propera implantació són:

- a) Assegurança de malaltia;
- b) Assegurança d'invalidesa.

Les assegurances socials d'implantació llunyana, són:

- a) Assegurances de mort prematura;
- b) Assegurança d'atur forçós;
- c) Reparació de les malalties professionals.

L'*assegurança de vellesa* no té interès per a l'estament mèdic com a font de treball. No en té d'altre que el petit dret que pot assolir un reduït sector de l'estament, assalariat amb una petita retribució, de participar com beneficiari de l'assegurança.

El *règim obligatori de retir obrer* (assegurança de vellesa), fou establert pel Reial decret d'11 de març de 1916; no començà, però, a implantar-se fins el 24 de juliol de 1921.

Tenen dret als beneficis del retir obrer—pensió vitalícia d'una pesseta diària als 65 anys—tots els assalariats que per tots conceptes tinguin ingressos inferiors a quatre mil pessetes anyals.

En l'*assegurança dels accidents del treball*, tal com està implantada a Espanya, el cobriment del risc de l'accident, tant en la indústria com en l'agricultura, corre a càrrec només de l'empresa patronal, sense cap aportació de l'assalariat ni de